

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد معماری

عنوان: طراحی و ارتقاء کیفیت اقلیمی-اجتماعی مسیرهای ارتباطی باز و نیمه باز پردیس دانشگاه کاشان
استاد راهنما: آقای دکتر علی عمرانی پور
استاد راهنمای دوم: خانم دکتر منصوره طاهباز
استاد مشاور: آقای دکتر رحمت محمدزاده
دانشجو: ناهیده رضائی

واژه های کلیدی:

چکیده:

مسیرهای دانشگاهی، کیفیت اجتماعی، کیفیت اقلیمی، مسیر باز و نیمه باز، دانشگاه کاشان طی سالیان گذشته هدف از ایجاد فضاهای آموزش عالی، توسعه کمی موسسات برای پاسخگویی به مشکل دانش گستری بوده است؛ به همین جهت مراکز فراوانی در ساختمان های بسته و فاقد فضای باز به وجود آمده اند. در دوران جدید، فضاهای باز و نیمه باز به عنوان بستر کالبدی حیات مدنی و اجتماعی دانشجویان در محوطه های دانشگاهی مطرح شده و توجه به کیفیت این محیط ها اهمیت بیشتری یافته است. از آنجایی که در پردیس دانشگاه کاشان نیز طراحی این گونه فضاها از کیفیت خوبی برخوردار نبوده و با مشکلات فراوانی مواجه است، لذا تحقیق حاضر سعی دارد با نشان دادن اهمیت توجه به کیفیت اقلیمی-اجتماعی به ارزیابی این ابعاد در مسیرهای باز و نیمه باز این دانشگاه بپردازد. در این تحقیق از روش ارزیابی بعد از اجرا با تکیه بر تحلیل محتوا استفاده شده و هدف از آن ارزیابی وضعیت فعلی پردیس دانشگاه کاشان به روش مطالعه موردی و ارتقاء کیفیت های اقلیمی-اجتماعی در آن است. در مجموع شیوه کار در چند جهت ساماندهی شده است، نخست: تحلیل بعد اجتماعی از دیدگاه صاحب نظران معماری، شهرسازی و طراحی شهری و انتخاب معیارهای ارزیابی از تعاریف مفهومی مشترک حاصل از این دیدگاه ها و سپس آزمون این معیارها در مسیرهای مورد مطالعه از طریق تکمیل پرسش نامه و برداشت های میدانی بوده و برای تعیین میزان اهمیت هر کدام در ارتقاء کیفیت اجتماعی نیز، به کمی سازی آنها با کمک روش سلسله مراتبی AHP پرداخته شده است. دوم: تحلیل و بررسی شاخص های اقلیمی با استفاده از داده های آماری ایستگاه سینوپتیک کاشان و برداشت های میدانی با استفاده از دستگاه WBGT و دستگاه سرعت سنج KESTREL انجام شده که در این میان، از داده های آماری برای تحلیل معیار پین واردن و همچنین ترسیم و تحلیل داده ها در تقویم نیاز اقلیمی، نقشه مسیر حرکت خورشید و ... و از داده های میدانی نیز برای تحلیل معیارهای چون WBGT، UTCI و WIND CHILL بهره گرفته شده است. از دستاوردهای مهم این پژوهش نیز می توان به شناسایی نقاط با شرایط اقلیمی حاد و تلاش برای ایجاد آسایش اقلیمی در آن ها با استفاده از عناصر معماری چون داربست های گیاهی، سازه های چادری و ... استخراج معیارهایی برای تقویت و طراحی نقاط دارای پتانسیل تبدیل به مکان های عمومی موفق، تبدیل برخی از مسیرهای سواره به پیاده راه ها، باز طراحی مسیرهای دوچرخه و پیاده و لحاظ داشتن ضرورت های اقلیمی و اجتماعی در طراحی مسیرها، اشاره داشت. امید است این تحقیق بتواند راه گشای پژوهش های آتی در زمینه ارتقاء کیفیت پردیس های دانشگاهی باشد.